

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe ghetouvvelijck dat Godt ons bevvaert de bereydinghe tot de doot,
die vvy te voren ghedaen hebben. Dat XXVIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Hoe ghetrouwelyck dat Godt ons bevvaert
de bereydinghe tot de doot, die vvy te
voren ghedaen hebben.

DAT XXVIII. CAPITTEL.

SHeest op eenen tyde in haer ghebedt de
verinhertichept Godts versocht voor de ure
van haer doot. Waer ouer sp sulcke antwoort
bezo men heest: hoe sout my betainen dat ich
Fghene ich in b wel begost hebbe / niet b oock
niet wel en soude voleynen ? Ende sp: hadde
ghy Heere op dien tydt myn leuen hier doen
eynden als ick meyns dooz b antwoorde dat
ich soude steruen / ich meyne dat b gracie my
voens veel bereyder soude ghebonden hebben:
maer doort vertoeuen vreese ich / dat ick dooz
de lauwichept des luyhepts onachtsamer sal
gebonden worden. Waer op de Heere: Alle dingen
hen hebben haren tydt / inde voorsinnichept
van myn wijsheidt: waerom al wat ghy t'zpi
wanneer het is eenighsins doet / dat bewaert
myn goedertierenhept voor b / en al dat ghy
daer noch by sult doen / dat en sult ghy niet
verlissen. Dooz welke woorden des Heeren sp
verstaen heest: dat ghelyck het plochte te ghe-
schieden onder de wereltsche menschen/ als ee-
nen edelen man wilt bruylost houtwen/dan so
blieght de mare bande bruylost voor den oost
(als hy tot de bruylost sijn terwe vergaert) in-
den mond van een vder. Het selfste ghebeurt
oock ten tijden alsme den wijn teelt ende men
den wijn bergadert. Maer als dese dingen in-
de schure oft inden kelder gedaen zyn/ hoe wel
datinen onder de ghemepnte daer niet meer af

en

en spreekt/ daerom en wozdense niet vermit-
dert/ maer ten tyde vande bryploft van woz-
dense ouerbloedelyck upgherepckt: dierghe-
lyck gheschiedt het/ als aan myn upvercozen
inghegeuen wort/ dat sy hen souden bereyden
tot de doot/ daer se nochtans daer nae langen
tydt upghestelt wort.

Een oeffeninghs tot de doot diemen iaerlijcks
moet houden, ende deuote bereydinghe tot
die selue, ende vande goedertierenheydt van
Maria.

DAT XXIX. CAPITTEL.

Sy hadde een seer profijtelick onder-wijssin-
ghe gheschreuen hoe dat te weten elck een/
ominers eens int iact/ deuotelick ghedachte-
nisse soude moghen houwen van sijn doot/ op
dat hy die onsekere ure met sulcke deuotic alst
hem soude moeglyck zijn mochte voor-comen
(soo dat hy den eersten dach soude schicken tot
syn upierste crancheyt/ den tweeden dach tot
de biechte/ den derden dach tot het H. Glyssel/
den vierden dach tot de Communie/ den vyf-
den dach tot de doot. Ende soose dit ghelyckse
ien andere gheleert hadde/ oock seluer voor
haer nam te oefsenen en op den voorgaenden
sondach die voor dese daghen quam/ door de
H. Communie de hulpe Godts tot onderstant
versochte/ ende seer deuotelicklas den Psalm psal. 41.
(Quemadmodum) met den Hypamus/ Iesu no-
stra redemptio, inde vereeninge/ waer dooz de
verminende siele eenen geest mit Godt wort/
soo heest de Heere tot haer geseyt: licht op my
ghelyck den Profeet Heliseus ghelegen heest
op